

KONGRES ČKS 2005 – INTERVENČNÍ KARDIOLOGIE

Petr Kala, Petr Neugebauer

Interní kardiologická klinika, FN Brno

Interv Akut Kardiolog 2005;4:184

I v letošním roce prokázal program PS Intervenční kardiologie ČKS vysokou odbornou úroveň intervenční kardiologie v ČR, která byla prezentována v 6 sympoziích PS a ve 3 blocích volných sdělení, z nichž některá zmiňujeme dále.

Úvodním sympoziem PS byl blok „**Nekoronární intervence**“, kde zazněly přednášky jak v ČR z oblasti spíše futurologické týkající se katetrizačních intervencí srdečních chlopní (P. Jebavý), tak i problematiky z reálného života. Stentingu renálních tepen se věnoval M. Želízko, který prezentoval velmi příznivé výsledky a relativně vysoký záchyt patologií renálních tepen u přísně selektované skupiny nemocných s hypertenzí nemocí rezistentní na farmakologickou léčbu. J. Veselka poukázal na příznivé výsledky alkoholových septálních ablací u nemocných s hypertrofickou obstrukční kardiomyopatií a zároveň upozornil na úskalí této léčby. J. Šťásek následně předvedl současné možnosti katetrizační léčby komplikovaných defektů síňového septa a P. Tax zajímavý blok uzavřel specifickou problematikou katetrizačních intervencí u dětí, která by svojí šířkou mohla být stálou inspirací všech intervenčních kardiologů.

Následující blok „**AIM komplikovaný vývojem kardiogenního šoku**“ byl cele věnován této nejzávažnější komplikaci AIM, která je spojena se stále neuspokojivou mortalitou a je zdrojem četných debat a diskuzí. Úvodní část věnovaná definici, diagnostice, prognóze a metabolickým aspektům KŠ vzbudila pozor-

nost zcela zaplněného sálu „Morava“. I. Varvařovský upozornil na nutnost včasné diagnózy, která se i v 21. století stále opírá o klinické příznaky a echokardiografii, o prognózu nemocných závislé především na časovém faktoru hovořil P. Červinka a J. Bělohávek oživil často opomíjené „neintervenční“ aspekty následné péče o nemocné na intenzivním lůžku. Druhá část byla již věnovaná samotné léčbě KŠ u AIM – o kauzální, tedy intervenční léčbě hovořil P. Kala, úlohu kardiochirurga především při mechanických komplikacích AIM připomněl P. Němec. Závěrečné shrnutí J. Vojáčka opět provokovalo bohatou debatu, která pokračovala i v kuloárech.

V bloku „**Stenty vylučující léky**“ L. Groch zopakoval mechanismus účinku „drug-eluting stentů“ (dále jen DES), up-to-date indikace DES zmínil M. Aschermann a o stále ještě neuzavřené indikaci DES u akutních koronárních syndromů hovořil J. Vojáček. Provokativní byla na první pohled antagonistická sdělení P. Widimského a Š. Černého týkající se preference intervenčního či operativního řešení u pacienta s ICHS a postižením více koronárních tepen. Studie Prague IV sice prokázala překvapivě vysoké procento okluze žilních graftů po jednom roce od operace, je však jasné, že role kardiochirurga zůstává stále nezastupitelná zejména k ekonomickým možnostem českého zdravotnictví. Realitu v ČR v roce 2005 s nutností většího zastoupení DES připomenul závěrem M. Želízko.

Bloky „**Farmakoterapie AKS**“ a „**Problémy a komplikace antiagregační a anti-koagulační léčby**“ přiblížily zejména lékařům nepracujícím v katetrizačních laboratořích praktické problémy týkající se léčby a komplikací AKS. Jako velmi šťastnou se zdá být kombinace kazuistik a přehledných sdělení. Největší pozornost vyvolala problematika trombózy stentu a rezistence na antiagregační léčbu.

Snad nejdiskutovanějším tématem kardiologie posledních let je regenerace myokardu. Přestože byl zařazen až na závěrečný den sjezdu, vyvolal blok „**Autotransplantace kmenových buněk v léčbě ICHS**“ často velmi hektickou až emotivní diskuzi zaplněného sálu. Přednášející J. Meluzín a P. Widimský byli ve sděleních pojatých ve formě „Pro a proti“ často velmi skeptičtí, byly vysloveny i pochyby o smyslu pokračování transplantace kmenových buněk intrakoronární formou. Velmi důležité byly v diskuzi poznámky J. Mayera, který na výše uvedenou problematiku nahlížel z pohledu molekulární medicíny a částečně rozptýlil skepsi panující v Hlavním sálu E.

Na kongresu zaznělo mnoho dalších zajímavých témat formou přednášek, posterů i debat a omlouváme se tímto všem kolegyním a kolegům, které jsme v naší zprávě nezmínili.

Závěrem si dovoluujeme využít a lehce pozměnit klasický citát „Kam kráčíš, pane?“ na „Kam letíš, intervenční kardiologie?“ a už se těšíme na další kongres ČKS v roce 2006.